

ת"ד 9096/11/10 - מדינת ישראל נגד נידל משהראוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 9096-11-10 מדינת ישראל נ' משהראוי 2 פברואר 2015
בפני כב' השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נידל משהראוי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סטייה שלא בבטחה וגרם חבלה של ממש, וזאת בניגוד לתקנה 40 לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961. וכן נהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש, בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

הרקע לכך הוא שביום 29.6.10 בשעה 11:00 לערך נהג הנאשם ברכב מיצובישי שמספרו 15-652-20 ברחוב שבטי ישראל ביפו, מכיוון יפת לכיוון יהודה הימית והתקרב לצומת עם רחוב נתן פנץ. באותה שעה נהג רוכב אופנוע שמספרו 47-948-70, ברחוב הנ"ל בכיוון נסיעת הנאשם ומשמאלו.

כתב האישום מייחס לנאשם כי נהג בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, הסיח את דעתו מהמתרחש בכביש, לא הבחין מבעוד מועד באופנוע שהיה קרוב אליו, סטה שמאלה מכיוון נסיעתו אל רחוב נתן פנץ, ובכך שחסם את דרכו של האופנוע גרם ששני כלי הרכב התנגשו, נהג האופנוע נחבל חבלה של ממש, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

אין מחלוקת בין הצדדים בענינים הבאים:

1. הנאשם נהג ברכב ברחוב שבטי ישראל ביפו מכיוון יפת לכיוון יהודה הימית, והתקרב לצומת עם רחוב נתן פנץ.

2. רוכב האופנוע המעורב נסע ברחוב שבטי ישראל מאחורי ובכיוון נסיעת הנאשם.

עמוד 1

3. הנאשם ביקש לפנות שמאלה, שני כלי הרכב התנגשו.

4. הנאשם לאחר הפגיעה, סייע לנהג האופנוע המעורב, והזמין את האמבולנס שפינה את נהג האופנוע המעורב למרכז הרפואי איכילוב.

5. כתוצאה מהתאונה נגרם לרוכב האופנוע חבלה של ממש וכלי הרכב ניזוקו.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לגרסת המאשימה - הנאשם לא הבחין מבעוד מועד בנהג האופנוע, סטה ממסלולו, חסם את דרכו, ופגע בנהג האופנוע.

לגרסת הנאשם - הוא אותה לפניה שמאלה סמוך לצומת הרחובות שבטי ישראל נתן פנץ לכיוון רחוב נתן פנץ, ובעודו מבצע את הפניה הגיח נהג האופנוע המעורב שביצע עקיפה מצד שמאל של רכבו של הנאשם, ושני כלי הרכב התנגשו.

דין והכרעה:

1. מטעם התביעה העיד ע"ת מס' 1 נהג האופנוע המעורב מר גיא עדי אשר העיד במסגרת החקירה הנגדית ".... **יצאתי לעקיפה בנתיב הנגדי, הרכב הפוגע עבר גם לנתיב הנגדי נתן לי מכה וזרק אותי הצידה**" (שורות 28-29, עמ' 10 לפרוט' 19 ינואר 2014). לעומת זאת, במסגרת עדותו במשטרה (ת/1), ציין "הרכב שנסע לפני שהתחלתי בעקיפה החל לפנות שמאלה לכיוון רחוב נתן פנץ למרות שאין כניסה במקום **הנהג נסע במקביל אלי**".

(שורות 4-6).

2. ע"ת מס' 1 ציין בסקיצה שנערכה על ידו המסומנת ת/2, שאין כניסה ואין שלט בפניה מרחוב שבטי ישראל לרחוב נתן פנץ. ואילו במסגרת החקירה הנגדית כאשר נשאל "היית בטוח כי הנאשם הולך להיכנס באין כניסה לרחוב נתן פנץ?", השיב "אינני יודע אם יש כניסה או אין כניסה, במציאות הנאשם נכנס לרחוב נתן פנץ".

(שורות 16-17, עמ' 10 לפרוט' 19 ינואר 2014).

3. ע"ת מס' 1 העיד במסגרת חקירתו הראשית מספר פעמים שאין מדובר בצומת "לא צומת, אם היה צומת **היה קו מקווקו**", (שורות 18 ו- 21, עמ' 10 לפרוט' 19 ינואר 2014). מנגד, הן לפי ת/2 והן לפי כתב האישום של התביעה, אנו למדים שמדובר בעקיפה שהתרחשה לפני צומת.

4. בהודעתו במשטרה (ת/3) מסר הנאשם לאמור:

"כשהייתי באמצע הפניה שמאלה הרגשתי מכה ברכב ואני רוצה לתקן איך שסובבתי את ההגה שמאלה ראיתי דרך המראה שיש אופנוע שמגיע מאחורי קרוב אלי בתי חזרה ימינה אבל בכל זאת התנגשנו".

(שורות 1 - 23 לת/3)

בעדותו העיד הנאשם:

"אותתי שמאלה לכיוון נתן פרץ, כמובן עם איתות, בעודי לוקח שמאלה ראיתי את האופנוע ממש מול העיניים עקף אותי משמאל, החזרתי את ההגה ימינה לא לפגוע בו לצערי היתה פגיעה קטנה והוא נפל מהאופנוע".

(שורות 13 - 15 עמ' 16 לפר').

5. בהמשך העיד הנאשם:

"התווכחתי אם יש כניסה או אין כניסה, הוא אמר לי שאין כניסה, אמרתי לו שיראה שלט שאין כניסה, לא היה שלט. כשאנחנו עומדים עוד מכוניות נכנסות לרח' נתן פנץ".

(שורות 16 - 18 עמ' 16)

6. תקנה 47 (ה) (4) לתקנות התעבורה קובעת לאמור:

"נוהג רכב לא יעקוף, לא ינסה לעקוף ולא יסיט את רכבו שמאלה או ימינה כדי לעקוף רכב או בעל-חיים באחד מאלה:

הוא עובר בתוך צומת, או אינו משלים את העקיפה לפני הגיעו לצומת"

במקרה שלפנינו, היה על נהג האופנוע המעורב לשים לב כי העקיפה המתבצעת על ידו הינה בסמוך לצומת, ובנסיבת העניין היה עליו להימנע מלבצע את העקיפה.

7. בארוע שלפנינו מדובר בשתי גרסאות לאירוע התאונה כמפורט לעיל.

8. יצוין כי המאשימה לא הגישה בתיק זה דו"ח בוחן, בוחן תאונות לא היה במקום התאונה, לא נעשה שיחזור

לארוע התאונה ואף המעורבים בתאונה לא הצביעו על מיקום כלי הרכב בעת התאונה.

המאשימה מסתמכת למעשה על עדות יחידה של נהג האופנוע המעורב שהינו גם נוגע בעניין.

9. לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות ואת העדויות, הגעתי למסקנה כי האשימה לא הוכיחה את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, לפיכך בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ה, 02 פברואר 2015, במעמד הצדדים.